

Οι γραφικοί «ανθρωπιστές» και τα θύματα του πολέμου στην Ουκρανία

Μια φορά κι έναν καιρό, εμπρηστές έβαλαν φωτιά στο μεγάλο και πανέμορφο δάσος. Η φωτιά ώρα με την ώρα μεγάλωνε και κατέστρεφε τα πάντα στο πέρασμά της. Οι άνθρωποι που ζούσαν κοντά στο δάσος εγκατέλειπαν τα σπίτια τους πανικόβλητοι για να σωθούν από την λαίλαπα. Κάποιοι «ανθρωπιστές» έρχονταν από μακριά για να βοηθήσουν τα θύματα της μεγάλης πυρκαγιάς. «Τους ευχαριστούμε», έλεγαν όσοι τους έβλεπαν, «αλλά καλύτερο είναι να διώξουν αμέσως τους εμπρηστές, οι οποίοι ήρθαν από διπλανή χώρα και με θράσος εξακολουθούν να βάζουν φωτιά όλο και σε περισσότερα σημεία του δάσους, γιατί στόχος τους είναι να το εξαφανίσουν».

Κάθε λογικός άνθρωπος θα φώναζε απεγνωσμένα στους «ανθρωπιστές»: Τρέξτε να πιάσετε τους εμπρηστές· πάρτε από τα χέρια τους τα φονικά όργανα με τα οποία καταστρέφουν το ευλογημένο δάσος μας· καταδικάστε την αποτροπιαστική τους άξια και κάντε ό,τι μπορείτε για να σβήσει επιτέλους η φωτιά. Διαφορετικά το δάσος θα καταστραφεί ολοσχερώς και οι ροές των πυροπαθών θα γίνουν πύρινο ποτάμι που θα προκαλέσει το αδιαχώρητο στους γείτονες προς τους οποίους κατευθύνονται για προστασία...

Αυτές τις σκέψεις προκάλεσε η τακτική κάποιων Ρώσων και μη, που έτρεξαν με τις κάμερες μαζί τους να βοηθήσουν τους πρόσφυγες από την Ουκρανία. «Καλή η ανθρωπιστική βοήθεια προς τους Ουκρανούς πρόσφυγες», είπαν πολλοί όταν τους είδαν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. «Αλλά εάν δεν καταδικάσετε ευθαρσώς τους εγκληματίες του αδελφοκτόνου πολέμου που κάνει η Ρωσία στην Ουκρανία και δεν τους πιέσετε να σταματήσουν το ανίερο έργο τους, η «βοήθειά» σας είναι, το λιγότερο, υποκριτική και ουτοπική. Οι φρόνιμοι άνθρωποι, ως γνωστόν, πρώτα σταματούν την αιτία του κακού, ούτως ώστε να μην γεννά πολλαπλασιαστικά νέα θύματα, και μετά φροντίζουν για την θεραπεία των όσων προβλημάτων έχει ήδη προξενήσει»

Επιτέλους μιλήστε· φωνάξτε· διαμαρτυρηθείτε γραπτώς και προφορικά. Η σιωπή σας είναι ένοχη. Η [επιτήδεια](#) ουδετερότητά σας είναι συγκάλυψη της μεγάλης αμαρτίας που διαπράττεται κατά των αδελφών μας Ουκρανών! Γιατί κάνετε, τάχα, πώς δεν καταλαβαίνετε αυτό το τόσο απλό πράγμα:

Όσο ο πόλεμος συνεχίζεται όλο και περισσότεροι «ανθρωπιστές» ξεπετάγονται σαν τα μανιτάρια εντός και εκτός Ρωσίας, που δηλώνουν την συμπαράστασή τους άλλους στους πρόσφυγες, άλλοι στα παιδιά-θύματα του πολέμου, και άλλοι, δυστυχώς, στον υπεύθυνο αυτής της τραγωδίας!

Προκαλεί πραγματικά αποτροπιασμό η δημοσιευμένη στο διαδίκτυο απόφαση ομάδας Ρώσων σε χώρα της Άπω Ανατολής από την μια να βοηθήσουν τα παιδιά στο Donbass και από την άλλη η δήλωσή τους για **«αλληλεγγύη και συμπόρευση με την επίσημη θέση της Ρωσικής Ομοσπονδίας σχετικά με την ειδική επιχείρηση στην Ουκρανία»!** Ο κόσμος καίγεται από τους βομβαρδισμούς κι εκείνοι επιμένουν ακόμη να μην αποκαλούν τουλάχιστον τον πόλεμο με το όνομά του! Μα μπορεί να φανταστεί κανείς μεγαλύτερη υποκρισία! Είναι σαν να γκρεμίζεις το σπίτι του φτωχού και αδύναμου γείτονά σου, και όταν τον βλέπεις να ζει ως άστεγος στους δρόμους, εσύ να οργανώνεις χωρίς ντροπή εκστρατεία βοήθειας υπέρ των αστέγων! Αυτό

δεν είναι απλώς υποκρισία αλλά αποτελεί την επιτομή της υποκρισίας!

† Ο Μητροπολίτης Κορέας Αμβρόσιος (Αριστοτέλης) Ζωγράφος